

Rukous leikkikentällä

Gabrielle Shiozawa
(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Englannissa.

Davi oli innoissaan pitkästä välitunnista. Hän yritti kovasti kuunnella opettajaa. Mutta Davin oli vaikea ymmärtää opettajan englannin kieltä. Se teki Davin pään kipeäksi.

Davin perhe oli juuri muuttanut Brasiliasta Englantiin. Hänellä oli uusi koti ja uusi koulu. Mutta suurin muutos kaikessa oli se, että nyt Davin oli opittava uusi kieli! Hän kaipasi vanhaa kotiaan. Hän

kaipasi ystäviään, jotka kaikki puhuivat portugalia kuten hänkin.

Opettaja taputti käsiään. "Nyt on välitunti!" hän sanoi.

Davi hyppäsi tuolistaan. Sen sanan hän osasi! Hän voisi syödä pienen välipalan ja keinua. Ja hän voisi pitää tauon englannin kielen opiskelusta.

Kun Davi meni ulos, muut lapset juoksivat hänen edellään leikkimään. He olivat jo ystäviä. Ja he kaikki puhuivat samaa kieltä. Kun Davi yritti kuunnella heitä, hänen aivoihinsa sattui jälleen. Hän tunsi olevansa hyvin yksinäinen.

Kunpa minulla olisi ystävä, Davi ajatteli. Mitä minun pitäisi tehdä?

Davi muisti, mitä äiti ja isä olivat sanoneet hänelle. "Voit rukoilla milloin ja missä tahansa, ja taivaallinen Isä kuulee sinua", he sanoivat.

Nyt oli täydellinen hetki rukoilla!

Davi katseli ympäriinsä leikkikentällä. Hän näki puisen leikkimökin. Davi meni sisälle. Siellä oli hiljaista. Hän meni polvilleen, risti käsivartensa ja sulki silmänsä.

"Rakas taivaallinen Isä, haluan leikkiä muiden lasten kanssa. Haluan oppia englantia. Autathan minua."

Kun Davi päätti rukouksensa, hän tunsi sydämesään lämpimän, rauhallisen tunteen. Hän tiesi, että vaikka hänellä ei vielä ollut paljon ystäviä, taivaallinen Isä oli aina hänen ystävänsä.

Välitunnin jälkeen Davi palasi luokkaan. Oli yhä vaikea ymmärtää englantia. Mutta hän päätti jatkaa yrittämistä!

Viikkojen ajan Davi harjoitteli. Hän luki paljon kertomuksia englanniksi. Hän kuunteli opettajaa. Hän myös harjoitteli puhumista muiden lasten kanssa.

Joka kerta kun Davista tuntui surulliselta, hän piti rukouksen. Joka kerta kun päätti kivisti, kun hän yritti opetella englantia, hän piti rukouksen. Ja joka kerta kun hän rukoili, taivaallinen Isä auttoi häntä tuntemaan rauhaa. Hänestä tuntui, että hän pystyi jatkamaan.

Lisää aikaa kului. Oli helpompaa ymmärtää opettajaa. Davi alkoi saada ystäviä ja jutella heidän kanssaan. Hän jopa sai koulussa palkinnon ahkeruudesta ja hyvästä lukutaidosta!

Eräänä päivänä Davin luokkaan tuli uusi oppilas. Hänen nimensä oli Leo. Hän oli kotoisin toisesta maasta eikä osannut englantia kovinkaan hyvin.

Välitunnilla Davi näki Leon istumassa yksin keिनussa. Leo näytti surulliselta. Davi muisti, kuinka yksinäiseltä hänestä oli tuntunut, kun hän oli uusi. Hän halusi olla Leon ystävä.

Davi juoksi Leon luo. "Hei! Minä olen Davi." Hän piteli jalkapalloa. "Haluatko pelata?"

Leo nyökkäsi ja hyppäsi keinusta.

Davin sisimmässä oli lämmin tunne. Hän oli iloinen siitä, että hän voisi olla Leolle ystävä, aivan kuten taivaallinen Isä oli hänen ystävänsä. ●

Englannin kielen opettelemisen teki Davin pään kipeäksi!

Xx Yy Zz

